

Leavenworthin vankilasta.

Yhdysvaltain sotilasvankilat

(True translation filed with the post master at Fitchburg, Mass., as required by the act of Oct. 6, 1917.)

Maailman sota on suuressa määrässä lisännyt ihmisten mielenkiintoa ja uteliaisuutta sotilasvankiloita kohtaan. Ihmiset, jotka muutamia kuukausia takaperin eivät olleet kuulleetkaan näistä laitoksista, kysyvät nyt minkälaisia paikkoja ne ovat. Äidit, joiden pojat vietiin Ranskaan taistelemaan "kansanvallan puolesta," saivat äkkiä kuulla, että heidän poikansa ovat vankilassa. Minkälaisessa vankilassa? Mistä syyttä ja minkälaisen kohtelun alaisina?

Rauha ei voi vähentää tätä mielenkiintoa, sillä miehet, jotka lähetettiin sodan ajalla näihin vankiloihin, ovat vielä siellä, muutamia satoja lukuunottamatta, jotka on armahdettu. Heidän tilalleen saapuu uusia joka päivä, sillä Yhdysvaltain armeija on vielä suuri ja pysyy suurena järjestönä, jos nykyiset

merkit paikkansa pitävät. Siksi sotilasvankila tulee olemaan huomattava piirre kansallisessa elämässä.

Yhdysvalloissa on kolme sotilasvankilaa, nimittäin Fort Leavenworthissa, Kansasissa, Governor's Islandissa, New Yorkissa, ja Alcatraz saarella, San Franciscon lahdella, Californiassa. Viisi vuotta takaperin luovuttiin sotilasvankila nimestä ja niitä ryhdyttiin kutsumaan kuritusparaakeiksi, jolla tahdottiin osoittaa näiden laitosten olevan luonteeltaan paremminkin reformeeraavia kuin kurittavia ja kostavia. Väkivaltaisen vankien kuritus kiellettiin kaikissa muissa paitsi kapinatapauksissa ja niissäkin sitä sai käyttää vain niin paljon, että rauha ja järjestys saatiin palautetuksi. Erikoisia kurinpitäjätöitä, joita kutsutaan pataljooniksi, perustettiin antamaan sotilaallista koulutusta niille, joista uskottiin tulevan sotilaita ja jotka katsottiin soveliaaksi

ottaa takaisin armeijaan senjälkeen kun ovat palvelleet rangaistusajansa. Fort Leavenworthiin perustettiin erikoinen sielu- ja yhteiskuntatiedeala tarkoituksella saattaa kunkin vangin hoito enemmän tämän yksilön hoitovaatimuksia vastaavaksi. Mutta nämä kuritusparakit pysyivät edelleen vankiloina, kuten tuonempiana tulemme huomaamaan. Muutos on ollut vain nimellinen — nimeä koskeva.

taan, tehtävästään poistumisesta, siitä, että on tavattu nukkumassa tai juopuneessa tilassa vahtipaikalla tai noin kahdestasadasta muusta sotilasrikoksesta.

Toiselta puolen näihin vankiloihin lähetetään tavallisia rikollisia varkaita, murhamiehiä, pelureita, vääränvalenteijöitä, naisten raiskaajia ja kalkkia, jotka ovat syyllisiä sellaisiin rikoksiin, joista siviilioikeudet tuomitsevat rangaistukseen.

Leavenworthin vankilasta.

Ketä ovat näiden laitosten asukkaat ja mistä syystä he ovat joutuneet sinne? Jokainen, joka on sotilasviranomaisten määräysten, sts. armeijan kurin alainen, voidaan lähettää sinne. Hän voi olla armeijan sääntöjen rikkoja, vakaumuksellinen sodan vastustaja tai tavallinen rikollinen. Mies voidaan lähettää sotilasvankilaan kun on poistunut leiriltä, kasarmista, laivalta tai muualta ilman lomatupaa, komennuksen ja määräyksiänsä tottelemattomuudesta, huomaavaisuuden puutteesta ja tottelemattomuudesta upseereita koh-

Ennen sotaa näiden sotilasvankilain asukkaiden väitetään olleen enimmäkseen sotilassääntöjen rikkojia. Pakollisen asevelvollisuuden käytäntöön ottaminen on lisännyt tavallisista rikoksista tuomitujen lukua. Väitetään, että osa maan siviilivankilain asukkaista on vaihtunut sotilasvankiloihin.

Pakollinen asevelvollisuus on tuonut sotilasvankiloihin kolmannen vankityypin: vakaumuksellisen sodan ja sota-palvelukseen vastustajan. Niin kauan kuin maassa oli vapaaehtoinen armeija, vakaumuksellista asevelvollisuuden ja

sodan vastustajaa ei voinut olla olemasakaan. Pakollisen asevelvollisuuden voimaantultua vedettiin kaikki vissiin ikäluokkaan kuuluvat miehet armeijaan, sellaisetkin, jotka vastustavat sotaa uskonnollisista syistä tai poliittillisten näkökantojen perusteella. Nämä ihmiset omaksuivat passiivisen vastarrinnan. Heidät oli väkisin vietävä armeijaan. Siellä useimmat heistä kieltäytyivät pukemasta sotilaan univormua yllensä ja tottelemasta heille annettuja

Leavenworthin vankilusta.

määräyksiä. Tämä vankiluokka kuuluu pitempiäikäisiin. Monet vakuumuksellisia vastustajista on tuomittu kahdeksaksitoista vuodeksi vankilaan.

Sotilasvankiloiden asujamisto on näin muodoin kirjava kokoomus. Siellä on tavallisia rikollisia, miehiä jotka ovat taipumuksiltaan luonnottomia ja yhteiskuntavastaisia. Näiden lisäksi vankilassa on suuri määrä ihmisiä, jotka meidän silmillämme katsottuna eivät ole rikollisia ollenkaan, miehiä, jotka ovat olleet liiksi itsenäisiä alistukseen sotilaan tahdottomaan asemaan ja miehiä, joita omatunto ja yhteiskunnalliset käsitukset kielsivät omaksumasta sotilaan ammattia.

Viiime talveen asti mielenkiinto sotilasvankiloihin rajoittui melkein yksinomaan niihin ihmisiin, joiden omaisia näihin laitoksiin joutui. Yleisempää huomiota herättivät vain vakuumukselliset sodan ja pakollisen asevelvollisuuden vastustajat luonnottoman pitkällä tuomioillaan ja rangaistusten tavattomalla ankaruudella.

Viiime talvena kenraali Allen teki järkyttävää paljastuksia Yhdysvaltain sota-oikeudesta ja sotilasvankiloista. Kongressille tekemässään valituksessa hän väitti, että sota-oikeuden tuomiot Yhdysvaltain armeijassa ovat ankarampia kuin liittolaismaassa, että vain saarivallan alkaiset tuomiot voittivat ne Venäjällä.

Väitteensä tueksi hän siteerasi lukemattomia tapauksia, joissa upseereista kokoonpantu sota-oikeus tuomitsi kuolemaan tavallisen sotilaan varsin vähäpätöisestä tottelemattomuudesta upseeriaan kohtaan. Toisessa tapauksessa eräs poika tuomittiin luonnottoman ankaraan rangaistukseen siitä kun poistui luvatta palveluksesta mennäkseen katsomaan kuolevaa äitiään kun ei lupaa saanut. Rangaistus annettiin tavallisesti varoitukseksi toisille.

Nämä paljastukset sota-oikeuden tuomioiden ankaruudesta herättivät suurta mielenkiintoa tuomioihin ja tuomioiden uhreihin sotilasvankiloissa. Ihmiset, jotka kannattavat siviilivankilain ja koko vankilajärjestelmän uudistamista, käänisivät huomionsa sotilasvankiloihin. Ja he saivat selville, että vankeja yhä edelleen voitiin pitää käsirautoissa oveen kiinnitettynä seisovassa asennossa kopissaan yhdeksän tuntia yhtämittaa, että vankeja pidettiin pimeissä kopissa "vedellä ja leivällä" neljätoista vuorokautta nähtä mittaaja ja yhä tätä rangaistusta jatkettiin antamalla vangeille tavallista vankilaruokaa neljäntoista päivänä, jonka jälkeen vanki taas panttiin "vedelle ja leivälle." Pimeässä kopissa he saivat olla jatkuvasti.

Ja tutkijat poikkeuksetta tuomitsevat yksinäisen pimeän kopin yhtä vaingolliseksi kuin raudoissa pitämisenkin. Kummankin kurituslajin samoin kuin kaiken kurituksen pää tarkoltus sotilasvankiloissa on murtaa vangin yksilöllisyys ja tahto ja tehdä heistä tah-

dottomia koneen osia. Joidenkin ihmisten suhteen siinä onnistutaan. Toisten suhteen ei. Voimakkaammat luonteet vain saavat syvään vihan sitä järjestelmää kohtaan, joka heidät tällaisen rangaistuksen alaisiksi saattoi. Ja tutkijat ovat yksimielisiä siitä, että armeijasäädösten rikkojien ja vakaumusellisten vastustajain enemmistö kuuluu tähän voimakkaampi-luontoisten joukkoon.

Senjälkeen kun tutkimuksia toimeenpantiin ja sotilasvankilat joutuivat yleisen huomion alaisiksi, raudoissa pitäminen on sotaviraston määräyksellä lo-

petettu sotilasvankiloista. Muut rangaistuslajit, joiden tarkoitus on alistaa niskoittelija kurilla tai toveriensa ylenkatseella, jatkuvat kaikessa ankaruudessaan. Ne muodostavat osan militarismista, tärkeän osan. Militaarisen järjestön voima on sen tottelevaisuudessa ja kurissa ja tottelevaisuus saadaan aikaan vain kurittamalla. Kuritoimenpiteiden epäinhimillisyys ja raaheus lisääntyy sitä mukaa kun militarismi voimistuu ja vanhenee, kun se luo kastiluokan ja röyhkeän upseerihengen.

Suomalaisille veljille

Kirj. Ragnar Jändel

Veri teidän täyttävi suonemme te sankarit sortuneet.
Arat kaikki kuoreensa käyköhöt — me valeta saata emme.
Oi, sankarit, heljät haaveenne kera teidän ei sammuneet,
verin puuntavaa valottietänne m e k e r r a n käyskentelemme.

Oi, orvot, kyynelvirtanne me tunnemme polttavan.
Oi, sankariveljet, te kytketyt kuin konnat kahleraudoin,
te nähkää: henki Vapauden käden nostavi kostavan,
sitä saateta koskaan kytkeä ei vankimuurein ja haudoin.

Ah teidätkö, veikot urheat, me voisimme unhoittaa,
fotk' eellä astuitte uskaltain, mitä emme me konsaan voineet?
Teonrohkeudestanne kiitosta on työnämme kuuluttaa,
jos kohta on rauniot jäljellä, kuss' on sotatorvenne so'neet.

Veri teidän kauttanne kosta nyt huutavi, sankarit oi,
avaruuksien halki se kiirivi, parahduksena jylhänä soipi.
Ken meistä, joiden suon'ssa veri hehkuva huppeloi,
ken meistä tyynenä tyytyä ja raukkana valeta voipi?

Nous' uhmaten siis sana kostomme, käsi kyhmyinen nyrkkih'n käy,
verenääni virki, mi hetki nyt lyö, jota verhoon harmaja häivä.
Soi, kansan ääni, ja kirvottain maan äärihin ennättäy,
helä, veljeushymni, sa ennustain: pian päilyy kansojen päivät

Suomennos.
